अस्तोतुः स्तूयमानस्य वन्द्यस्यानन्यवन्दिनः ।
सुतासम्बन्धविधिना भव विश्वगुरोर्गुरुः ॥ ८३ ॥
एवं वादिनि देवर्षौ पार्श्वे पितुरधोमुखी ।
लीलाकमलपत्राणि गणयामास पार्वती ॥ ८४ ॥
शैलः सम्पूर्णकामो ऽपि मेनामुखमुदैक्षत ।
प्रायेण गृहिणीनेत्राः कन्यार्थेषु कुटुम्बिनः ॥ ८५ ॥
मेने मेनापि तत्सद्यः पत्युः कार्यमभीप्सितम् ।
भवन्त्यव्यभिचारिण्यो भर्तुरिष्टे पतिव्रताः ॥ ८६ ॥
इदमत्रोत्तरं न्याय्यमिति बुद्ध्या विमृश्य सः ।
आददे वचसामन्ते मङ्गलालंकृतां सुताम् ॥ ८७ ॥
एहि विश्वात्मने वत्से भिक्षा त्वं परिकल्पिता ।
अर्थिनो मुनयः प्राप्तं गृहमेधिफलं मया ॥ ८८ ॥

---

83. ,,Illius neminem laudantis, laudati, celebrandi, neminem celebran-
,,tis, universi patris pater fias, filiam tuam cum eo coniungens."

84. Ita cum loqueretur divinus sapiens, Párvatis ad patris latus demisso vultu numeravit folia loti lusoriae.

85. Mons, quanquam desiderio plenus, Menae vultum suspexit: plerumque in filiarum negotiis patres familias uxoribus tanquam oculis utuntur.

86. Mena etiam mariti optatum statim efficiendum putavit: mulieres fidae haud dissentiunt a maritorum desiderio.

87. ,,Hoc responsum hic aptum est!" Ita cum mente reputasset, sub finem sermonum prehendit filiam, feliciter ornatam.

88. ,,Veni, filia! Deo omnes res in se comprehendenti tu tanquam
,,stips destinata es: anachoretae sunt petitores; adeptus sum patris fami-
,,lias praemium."